

Dr. Kolláth György alkotmányjogász,
az ELTE és a TF c. egyetemi docense, ügyvéd
1122 Budapest, Városmajor u. 43.
Tel/fax: 4570639
www.kollath.com, www.kollath.hu
gkollath@t-online.hu

Fővárosi Bíróság részére

Budapest V. Markó u. 25. 1363 Bp. p.f: 16.

Tisztelt Fővárosi Bíróság!

Melléklet:... db.

Személyesen eljáró felperesként alulírott, Dr. Kolláth György (1122 Bp. Városmajor u. 43. sz.) személyiség jogi keresetet nyújtok be a T. Fővárosi Bíróságnak Dr. Ungváry Krisztián történész (1026 Bp. Trombitás u. 13/A. sz.) alperes ellen. **Tényállás:** a HVG eredetben és kivonatolt fénymásolatában csatolt, 2007. március 3-i számában, a 20. és a 23. oldalakon Dr. Ungváry Krisztián alperes „**Volt belügyesek és az iratnyilvánosság, Papírdandár**” címmel közölt publicisztikát. A lap címdala ugyanezt „**Volt ügyöntartók mai stallumai**” címmel konferálta fel. Az alperes cikke folytatása annak az engem sújtó személyiségi jogvitának, továbbá a rágalmozás miatti magánvádas büntetőeljárásnak, amely a Legfelsőbb Bíróság 2006. 12.06-án kelt, 2007. február 13-án átvett, Pfv. IV. 21.759/2006/3. sz. ítéletével lezárult, ugyanakkor a BKKB előtt B.292/2005. számon folytatolagos tárgyalásra vár.

Az alperes a HVG-beli, új cikkében - módosított formában - részben megismétli azokat a hamis, illetve téves, vitatható megállapításait, amelyek a polgári perben elbírálást nyertek. Az új cikkben ugyanakkor az alperes hamis tényállítást tett, valamint való tényt ártó és hamis színben tüntetett fel, így ismét megvalósította a Ptk. 78. § (2) bekezdés által védett jóhírnév sérelmét.

A kifogásolt szövegrész az alábbi: (benne általam kiemelve mindaz, ami jogellenesnek minősíthető):

„Az összelügyi szemlélet egyik példája a rendszerváltás után sportjogász karriert befutott Kolláth György esete. Ő az 1980-as évek első felében a **BM tanácsi hivatalának főosztályvezető-helyettese volt, és formailag nem foglalkozott állambiztonsági ügyekkel.** 1983-ban az Élet és Irodalomban egy cikket írt arról, hogy Magyarországon a civil szervezetek kérdésében úgymond túl megengedőek a jogszabályok. Állításával Halmai Gábor és Kerekes Zsuzsa vitába szállt a lap hasábjain, rámutatva a szabályozás példátlan restriktív voltára. **Kolláth erre válasszal élt, amelyben az egyesületi élet virágzásáról számolt be, majd behívatta a szerzőket, és megfenyegette őket azzal, hogy elvesztik állásukat, ha nem vigyáznak. Később Kolláth dolgozta ki azt a jogszabályt, amely garantálta volna a szigorúan titkos (SZT) tisztek juttatásainak további folyósítását, és ő adott alapot az ügyönkök átmentésére azzal, hogy a Dunagate-bizottság tagjaként, annak jelentésében a hálózati iratok ötven évre történő titkosítására tett javaslatot.**”

Az írásnak a felperesre vonatkozó részét a törlesztés, a jogsértés miatti szankció megbosszulása hajtja. Megvalósul benne az a fajta jogsértés is, amikor a valótlan tény állítása úgy kap helyet, hogy célzásokkal, utalásokkal keltik vagy sugallják - a célszemélyre nézve hátrányos - események megtörténtének látszatát. *Erre utal az előző jogvitát lezáró felülvizsgálati ítélet 5. old.* Sorra véve:

1) Valójában 1974 októberétől 1985 júliusáig a Minisztertanács Tanácsi Hivatalában dolgoztam, és beosztásom, munkám áttételesen sem állt kapcsolatban az állambiztonsággal. 1985 nyarától 1988 nyaráig az Egészségügyi Minisztérium törvényelőkészítő főosztályát vezettem, és így szintén nem volt még érintőlegesen sem közöm a politikai rendőrséghez. 1988 nyarán kezdődött el a Belügyminisztérium civilestése, akkor és erre tekintettel kerültem oda jogi főosztályvezetőnek.

Fontos jelezni: **ezek az adatok már precízen a polgári perben is rendelkezésre álltak, sőt honlapról bármikor letölthetők.** Így nem jóhiszemű tévedés, hanem tudatos, ártó szándékú hamisítás: befekettítés és csúsztatás vezette a szerző tollát. Az összelügyi szemlélet példájának bélyege méltatlan bírálat, de vele szemben nincs jogvédelem. **Hamis tényállítás viszont, hogy a 80-as évek első felében BM főosztályvezető-helyettes lettem volna, ami célzatosan arra szolgál, hogy levonható legyen a következtetés: ti, hogy (csak?) formálisan nem foglalkoztam állambiztonsági ügyekkel.** Az írás egésze azt szolgálja, hogy a szerző felmutathassa itthoni és a külföldi vonatkozásban - idézet tőle - „a diktatúrák tetteseit” (Lásd: cikkének utolsó sora!).

2)Jogi főosztályi munkánk, hivatali szervezetünk el volt zárva – fizikailag is – az állambiztonsági főcsoportfőnökségtől, később pedig, 1990. tavaszától - éppen a Dunagate-javaslatok hatásaként - leváltak a civil és katonai biztonsági szolgálatok a BM-ről. ***A rendszerváltozás után függőben maradt ügyek jogszabályi rendbe tételére az új belügyminisztertől feladatot kaptam.*** Való tény hamis színben történő feltüntetése viszont, hogy ***az SZT-tisztek juttatásainak további folyósításának garantálására (!)*** tettem volna javaslatot. ***Polgári bíróság*** előtt részletesen kifejtettem, s annak lényegét - Ungváry által is ismert - ***jegyzőkönyve tanúsítja:*** éppen azt javasoltam Dr. Horváth Balázs belügyminiszternek, hogy szűnjék meg az ilyen folyósítás, egyeztessenek minden érintett személlyel, annak alapján botrány nélkül számolják fel az előző rendszerben képződött kapcsolat-tartást, legfeljebb néhány esetben szociális segítséget biztosítva. A cikk e hamis tény-állítással azt sugallja, hogy az „elbocsátandó légió” garantált szponzorálását valamilyen mögöttes cél vagy érdek(eltség) miatt ajánlottam, ami okként a cikk egész logikai rendszerébe illesztve csak egy magyarázatot enged meg. A minősítés azonos azzal, amit az ilyen és a hasonló kitételekről a Legfelsőbb Bíróság már idézett ítélete az 5. oldal lap alján elvi érveléssel a jogsértés egy típusaként megállapít.

3)Ténybeli hamisítást követ el a szerző az ún. ÉS-vita tekintetében is. Találkozásra sor került, ám kizárt, hogy én ***Halmi Gábort és Kerekes Zsuzsát megfenyegethettem volna,*** mert ***szándékomon kívül hatalmamban sem állt ilyesmi.*** Ha lesz valóságbizonyítás, az ezt egyértelműen igazolja. Ellenkezőleg: én jártam kanosszát az ÉS-nél, mivel szerettem volna reagálni a vitacikkre, de a lap szerkesztője átkérte az irodájukba, lebeszélte erről, jelezve, hogy Halmiék ellen az ÉS-ben fellépni nem lehet, ám ígéretet kaptam arra nézve, hogy egyfajta korrekcióként készül majd velem interjú. Nem készült, de az ügy ad acta került. Ungváry Krisztián ***hamis állítása azt sugallja, hogy hatalmi retorzióval, nyomásgyakorlással próbálkoztam, s ez súlyosan sérti szakmai-emberi jóhírnevemet.***

Erre tekintettel a felperes kéri: a T. Fővárosi Bíróság adjon helyt a keresetének.

1)***A T. Bíróság állapítsa meg: dr. Ungváry Krisztián alperes a HVG 2007. március 3-i keltű „Volt belügyesek és az iratnyilvánosság, Papírdandár” c. cikkében valótlan tényállításokkal, továbbá való tények hamis színben való feltüntetésével – az alább konkrétan megjelölt kitételekkel – megsértette a felperes jóhírnevét. Az alperes a HVG 2007. március 3-i számában***

valótlanul állította, hogy Kolláth György az 1980-as évek első felében a BM tanácsi hivatalának főosztályvezető-helyettese volt, és formailag nem foglalkozott állambiztonsági ügyekkel, továbbá, való tény hamis színben feltüntetve állította, hogy Kolláth dolgozta ki azt a jogszabályt, amely garantálta volna a szigorúan titkos (SZT) tisztek juttatásainak további folyósítását, valamint valótlanul állította, hogy Kolláth a vele vitába szálló Halmi Gábort és Kerekes Zsuzsát megfenyegette azzal, hogy elvesztik állásukat, ha nem vigyáznak.

2)***Ezért a Bíróság tiltsa el az alperest a további jogsértéstől, és kötelezze őt saját költségén 15 napon belül a HVG c. hetilapban nyilvános elégtétel adására: az ítélet rendelkező részének közzétételére.***

3) ***Kötelezze az alperest 15 napon belül 400.000 (Négyszázezer) forint nem vagyoni kártérítés, továbbá a felperes perköltségének: 300.000 (Háromszázezer) forint+áfa összegének megfizetésére.***

A felperes ezúttal nem siet az alperest terhelő bizonyítási kötelezettség átvállalására. A T. Fővárosi Bíróságnak rendelkezésére állnak az I. fokon a 22.P.22.060/2005 számú lefolytatott peres iratok, melyek a jelen ügy több ténybeli összefüggésére kihatnak. A tárgyaláson a felperes igazolni kívánja a nem vagyoni kártérítés indokait, és szükség szerint tanúbizonyítást indítványoz a felperes – az alperesi valóságbizonyítás után, annak függvényében - az ún. ÉS-vitáról.

Bizonyítékok, -indítványok: -csatolt okiratok, -a felek személyes meghallgatása.

Budapest, 2007. március „ „

Tisztelettel:

Dr. Kolláth György ügyvéd 1122 Bp. Városmajor u. 43. felperes